

РЕШЕНИЕ

№ 246

гр. София, 09.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 14.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **8978** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба от Б. Н. П. от [населено място], чрез адв. С.- ГАК, съдебен адрес – [населено място], [улица]/ тел. [ЕГН]/ срещу Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и марки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2018г. с изх. № 02-220- 6500/ 3183 от 08. 08.2023г. на зам. изпълнителен директор на ДФЗ в частта му отнасяща се до схема за обвързано подпомагане за плодове- СП /основна/, с която е намалено финансовото подпомагане за кампания 2018г.

В жалбата се твърди нищожност на УП в оспорената част, а в условията на алтернативност се претендира за неговата незаконосъобразност. Претендират се разноски. В съдебно заседание жалбоподателят, лично и чрез адв. С., поддържа жалбата по изложените съображения. Адв. С. представя и писмени бележки.

Ответникът, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

Съдът след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното от фактическа страна:

Не е налице спор по делото, че жалбоподателят Б. Н. П. е регистриран с Уникален регистрационен номер /УРН/ 209435 в Интегрираната система за администриране и контрол /ИСАК/ и съответно за кампания 2018г. е подал заявление за подпомагане с Уникален идентификационен номер /УИН/ 22/050618/90751, а за кампания 2019 - с УИН 22/280519/95340.

Не е налице спор по делото, че за кампания 2018г. жалбоподателят е подал заявление за подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, схема за обвързано подпомагане за плодове/основна група/ е кандидатствал с 3,69 ха с овощни насаждения / вишни/.

Жалбоподателят е представил Декларация / л.21,22 от делото/ съгласно чл. 32, ал.1 от Наредба № 3 от 17.02.2015 г. за условията и реда за прилагане на схемите за директни плащания, във връзка със заявено участие по схемите за обвързано производство подпомагане за плодове и зеленчуци. Представил е и документи по чл. 32, ал.2, т.1 от Наредба № 3 от 17.02.2015 г., доказващи реализацията на продукцията му, а именно фактури / л. 23 от делото/.

В декларацията на жалбоподателя са вписани коректно номерата, датите и вида на стоките по издадените от него фактури / всички от 2018г./ към купувачите на продукцията му - "Булплод 04" ЕООД с ЕИК[ЕИК] и ЕТ „РА- Пидакев“ с ЕИК[ЕИК]. Поради техническа грешка в колона 6 от таблицата на декларацията, вместо действително добитото и реализирано на пазара количество вишни по представените документи е вписано количество от / 3738,60+ 4 164,60+ 3919,20/, което сумарно представлява 11 822,40 кг., но в действителност тези цифри представляват общата цена на стоките по трите фактури.

От анализа на приложените по делото фактури е установено, че жалбоподателят е реализирал продукцията от вишни в количество от 19 704 кг./ 6231 +6523+6941/. Съответно жалбоподателят е реализирал на пазара минимално изискуемия, за заявените 3,69 ха, добив от вишни, съгласно приложение № 5 от Наредба № 3 от 17.02.2015 г. за условията и реда за прилагане на схемите за директни плащания.

Според УП по схема за обвързано подпомагане за плодове- СП/основна/, при декларирана площ от 3,69 ха за култура – трайни насаждения / вишни/ търсеното от жалбоподателя финансиране е за пълната заявена площ от 3,69 ха по 1759,98 лева за ха по ставката за кампания 2018г. С УП за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и марки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2018г. с изх. № 02-220- 6500/ 3183 от 08. 08.2023г. на зам. изпълнителен директор на ДФЗ по схема за обвързано подпомагане за плодове /основна група/, като е оторизирана сума от 4 011,29 лв. Органът е посочил с УП, текстово и в таблиците с поясненията, че съгласно приложение 5 от Наредба № 3 от 17.02.2015 г./ ред.ДВ бр.19/2017г/ минималният добив, кг/ха за вишни е 4 200 кг. Реализираният добив, според органа, е 11 822,40 кг. вишни. Поради това, според органа, установената площ за културата – вишни, за която е доказан минимален добив е 2,81 ха. Ставката за схемата за кампания 2018г. е 1759,98лв. Съответно е оторизирана сума от 4 011,29 лева - 4945,54 лева / 2,81 x 1759,98/ преди намалението от 34,25 лева за финансова дисциплина.

Видно е, че при оторизиране на плащанията заместник- изпълнителния директор на ДФЗ е взел предвид погрешно посоченото в декларацията количество от 11 822,40 кг., а не количеството от 19 704 кг. вишни, описано в трите фактури, представени с декларацията. Това е сторено макар и да е била реализирана продукцията от 19 704 кг. вишни, която е достатъчна за оторизация на исканата сума за 3,69 ха.

В хода на съдебното производство, са приети писмени доказателства, съдържащи се в административната преписка. По делото е допусната СТЕ по искане на жалбоподателя. Съдът кредитира заключението на вещото лице по СТЕ, като обективно и логично, компетентно изготвено. Същото не е оспорено като неправилно, съобразно чл. 200,

ал. 3 и чл. 201 ГПК. Според Съда в заключението по СТЕ не се откриват съществени грешки и пропуски, които да го дискредитират. Заключението на ВЛ по СТЕ е пълно, ясно, обосновано и като изцяло кореспондира с писмените доказателства по делото, поради което съдът го кредитира и основава изводите си по фактите на същото.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна с правен интерес от обжалването и в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като извършва преценка дали същият е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби, дали е съобразен с целта на закона.

Предмет на обжалване е Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и марки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2018г. с изх. № 02-220- 6500/ 3183 от 08. 08.2023г. на заместник - изпълнителен директор на ДФЗ, само в частта му, отнасяща се до схема за обвързано подпомагане за плодове, с която е намалено финансовото подпомагане на жалбоподателя за кампания 2018г. , като са оторизирани само 4911,29 лева от поисканото финансово подпомагане в размер на 6494, 33 лева.

Възраженията на жалбоподателя за нищожност на акта са неоснователни. АССГ с влязло в сила решение № 649/18.11.2022г. по адм. д. № 8827/ 21г. /известно на страните и служебно на съда/ е отменил предходното уведомително писмо от 31.03.2021г./ л.19 от делото/ поради липса на мотиви, като е върнал преписката за ново произнасяне на органа. С настоящото оспорено уведомително писмо административният орган е изпълнил дадените указания, а именно изложил е мотиви, включително в таблици с пояснения, описал е начина на изчисляване на оторизираните суми, изложил е правни съображения. Дали така изложените мотиви са достатъчни и дали същите могат да обосноват формирания краен резултат е въпрос, който касае разглеждането по същество на новоиздаденото уведомително писмо в настоящото производство, като тяхната непълнота не може да въведе в изпълнение нормата на чл. 177, ал. 2 от АПК. Разпоредбата на чл. 177, ал. 2 АПК може да намери приложение само, когато въпросът е пререшен по същество в противоречие с влязло в сила решение, какъвто не е настоящият случай.

Изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ съгласно чл. 20а, ал. 2, т. 1 и 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители/ЗПЗП/ организира и ръководи дейността на Разплащателната агенция и я представлява. Според чл. 20а, ал. 4 изпълнителният директор може да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, както и такива, делегирани на основание чл. 2д, ал. 2, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления за подпомагане и формуляри за кандидатстване и/или сключване на договори за финансово подпомагане, административни договори по Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове и по подадени заявки и искания за плащане на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда. Със Заповед № 03-РД/2891#2 от 16.06.2021г. /л.44- л.46/ изпълнителният директор на ДФЗ е делегирал на заместник изпълнителния директор П. С. правомощието да издава и подписва уведомителни писма от вида на процесното.

Следователно оспореното УП е издадено от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия.

УП е валиден ИАА, обективиран в предвидената в закона писмена форма, съдържа правни и фактически основания за неговото издаване, подписано е от неговия издател. В хода на проведеното административно производство обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са довели и до материална незаконосъобразност на акта в оспорената му част. Изводите на органа не съответстват на действителната фактическа обстановка, като същият не е изпълнил задължението си по чл. 35 от АПК, а именно да извърши обективно и всестранно изясняване на фактите от значение за случая. При проведеното административно производство, органът е negliжирал писмените доказателства, като не е анализирал представените документи по чл. 32 от Наредба № 3/17.02.2015 г., които доказват реализацията на продукцията на пазара, а именно фактурите, издадени от жалбоподателя- земеделски производител към "Булплод 04" ЕООД и ЕТ „РА- Пидакев“. В резултат неправилно, в нарушение на материалния закон, с УП за СП/основна/ е оторизирана сума за 2,81 ха, вместо за заявените 3,69 ха, като е намалено финансовото подпомагане за кампания 2018г. Негативните констатации на УП, свързани със схемата за обвързано подпомагане за плодове /основна/ са опровергани от жалбоподателя, чрез ангажирането на съдебна експертиза и посредством представените фактури. Разпоредбата на чл. 29 от Наредба № 3/2015 г. регламентира правото на подпомагане по схемата за обвързано подпомагане за плодове. От анализа на разпоредите на чл. 29 и чл. 32 на Наредба № 3 от 17.02.2015 г. за условията и реда за прилагане на схемите за директни плащания /Наредба № 3/2015 г./ следва, че освен подаване на заявлението за подпомагане по СП /основна/, за да получи подпомагане/плащане, земеделският производител следва да докаже и че през годината на заявяване е получен и реализиран на пазара определен минимално изискуем добив от заявените за подпомагане култури съгласно приложение № 5, както и да представи документи, които доказват реализация на съответната продукция. По делото не е спорно, че жалбоподателят след подаденото заявление е подал декларация /л. 21,22/ за произведената продукция в процесния период, както и фактури/л.23/ за реализираната продукция от заявените за подпомагане по схемата площи. Установено е, че от жалбоподателя са спазени изискванията на чл. 29 от Наредба № 3/17.02.2015 г. за условията и реда за прилагане на схемите за директни плащания и в частност това, според което заявените площи от кандидатите по схемата за обвързано подпомагане за плодове подлежат на подпомагане, когато през годината на заявяване е получен и реализиран на пазара минималния добив от заявените за подпомагане култури, съгласно приложение № 5 от наредбата. В това отношение по делото е доказано, че е реализирана продукция от 19 704 кг. вишни и тя е достатъчна за оторизация на исканата сума за заявените от земеделския производител 3,69 ха. От представените документи по чл. 32 от Наредба № 3/17.02.2015 г. се доказва реализацията на продукцията на пазара. От визираните фактури от 2018г., издадено от жалбоподателя към "Булплод 04" ЕООД с ЕИК[ЕИК] и ЕТ „РА- Пидакев“ с ЕИК[ЕИК] се установява, че земеделският производител е доставил количество от 19 704 кг. вишни, а не 11 822, 40 килограма, което количество е приел органът с УП. При оторизиране на плащанията, зам. изпълнителния директор на ДФЗ неправилно е взел предвид погрешно / с оглед техническа грешка/ посоченото в декларацията на жалбоподателя количество/, а не количеството за действителния добив и реализация

на продукцията, описано в трите фактури, които са представени с декларацията и е следвало да бъдат съобразени при издаване на процесното УП. Това е така, защото по силата на чл. 32, ал.2 от Наредба № 3/2015 г. „документите, които доказват реализацията на продукцията“ са именно въпросните фактури и органът е бил длъжен да съобрази отразеното в тях, което в противоречие с цитираната разпоредба, той не е сторил. По изложените съображения съдът намира, че са налице отменителни основания по чл. 146 т.3 и т. 4 от АПК. С оглед на горното, жалбата, като основателна следва да бъде уважена, а Уведомително писмо с изх. № 02-220- 6500/ 3183 от 08.08.2023г. - отменено като незаконосъобразен ИАА. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне по процесната заявка за подпомагане, при съобразяване с указанията на съда по тълкуване и прилагане на закона.

Жалбоподателят претендира разноски общо в размер на 14550,35 лева. При този изход на спора основателна се явява претенцията му за присъждане на сторените по делото разноски до сумата от 1414,35 лева, от които : 10 лв. за държавна такса, 400 лева за депозит за вещо лице с 4,35 лева такса за превод на сумата и 1000 лева за платено в брой адвокатско възнаграждение. Съгласно т. 1 на ТР № 6/06.11.2013 г. по т.д. № 6/2012 г. ОСГТК на ВКС, съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане – ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. По делото/ л.11/ е приложен договор за правна помощ , съгласно който адвокатския хонорар от 1000 лева е заплатен в брой. Разноските следва да бъдат понесени от ДФЗ /така § 1 т. 6 от ДР на АПК/.

Претенцията на жалбоподателя за присъждане на транспортни разходи от 36 лева е неоснователна. Разходът за пътуване страната или нейния адвокат не съставлява съдебно- деловодни разноски по делото и не може да се претендира на основание чл. 78 ГПК. Заплащането на разходи по повод пътуване до седалището на компетентния съд е извън обхвата на отговорността за разноски. Съгласно Определение № 8580/ 14.09.2023 г. на ВАС по административно дело № 11612/2022г. - „Разноските включват всички суми, които страната е заплатила във връзка с извършването на правните действия в процеса или за оказаната ѝ правна защита. Фактическите действия на страните по събиране на доказателствата, които да представят по делото, командировки, пътни разноски и пр. не представляват такива разноски. Заплащането на разходи по повод пътуване до седалището на компетентния съд също е извън обхвата на отговорността за разноски“.

Ето защо и на основание чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по оспорването на Б. Н. П. с ЕГН : [ЕГН], Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и марки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2018г. с изх. № 02-220- 6500/ 3183 от 08.08.2023г. на заместник- изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, в частта му за схема за обвързано подпомагане за плодове- СП /основна/, с която е намалено финансовото подпомагане за Кампания 2018г.

ИЗПРАЩА преписката на заместник- изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за ново произнасяне по Заявление за подпомагане с УИН 22/050618/90751 за Кампания 2018г. при съобразяване на дадените от съда задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона в едномесечен срок.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ БУЛСТАТ[ЕИК], [населено място], да заплати на Б. Н. П. с ЕГН: [ЕГН] сумата от общо на 1414,35 лева, представляваща направени по делото разноски.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователно искането за присъждане на разноски в останалата част до пълния претендиран от жалбоподателя размер.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: